

Manual

Prezentul ghid privește utilizarea echipamentului pentru videoconferințe în cadrul procedurilor judiciare transfrontaliere din Uniunea Europeană. Acesta examinează aspectele organizaționale, tehnice și juridice ale utilizării tehnologiei pentru videoconferințe. Mai mult, analizează utilizarea echipamentului în cadrul instanțelor și al camerelor pentru martori, precum și utilizarea echipamentului portabil. Orientarea se aplică în cazurile în care videoconferințele sunt utilizate pentru orice parte a procedurilor judiciare, în special pentru obținerea de probe din locații aflate la distanță, în alte state membre UE.

[📄 Ghid privind utilizarea videoconferințelor în cadrul procedurilor judiciare transfrontaliere \(PDF\)](#)

CUPRINS

1. VIDEOCONFERINȚELE TRANSFRONTALIERĂ ÎN UE

1.1. [📄 Domeniu de aplicare și istoric](#)

1.2. [📄 Privire de ansamblu asupra cadrului juridic pe care îl constituie dreptul Uniunii Europene](#)

2. CONSIDERAȚII DE NATURĂ PRACTICĂ PRIVIND VIDEOCONFERINȚELE

2.1. [📄 Măsurile de pregătire](#)

2.2. [📄 Cererea](#)

2.3. [📄 Pregătirile necesare](#)

2.4. [📄 Activitatea de interpretare](#)

2.5. [📄 Audierea](#)

2.6. [📄 Procesul-verbal al audierii](#)

3. ASPECTE TEHNICE

3.1. [📄 Istoricul cerințelor tehnice](#)

3.2. [📄 Măsurile de ordin general și principii privind calitatea](#)

3.2.1. [📄 Echipamentul pentru videoconferințe – Imagine](#)

3.2.2. [📄 Echipamentul pentru videoconferințe – Sunet](#)

3.3. [📄 Operarea echipamentului pentru videoconferințe](#)

3.3.1. [📄 Înregistrări și utilizarea documentelor](#)

3.3.2. [📄 Conexiuni multipunct](#)

ANEXE

4. Anexa I – Explicații Suplimentare privind cadrul juridic pentru utilizarea videoconferințelor în cauze transfrontaliere.

4.1. [📄 Cadrul juridic în materie penală](#)

4.2. [📄 Cadrul juridic în materie civilă și comercială](#)

5. Anexa II – [📄 Standarde Tehnice](#)

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

VIDEOCONFERINȚELE TRANSFRONTALIERĂ ÎN UE

1.1. Domeniu de aplicare și istoric

1. Prezentul ghid privește utilizarea echipamentului pentru videoconferințe în cadrul procedurilor judiciare transfrontaliere din Uniunea Europeană. Acesta examinează aspectele organizaționale, tehnice și juridice ale utilizării tehnologiei pentru videoconferințe. Mai mult, analizează utilizarea echipamentului în cadrul instanțelor și al camerelor pentru martori, precum și utilizarea echipamentului portabil. Orientarea se aplică în cazurile în care videoconferințele sunt utilizate pentru orice parte a procedurilor judiciare, în special pentru obținerea de probe din locații aflate la distanță, în alte state membre UE.
2. Ghidul oferă consultanță și orientare pentru profesioniști din domeniul juridic, grefieri și personal tehnic. Acesta examinează considerațiile de ordin practic referitoare la utilizarea echipamentului pentru videoconferințe care prezintă un interes special pentru profesioniștii din domeniul juridic și personalul instanțelor, examinând ulterior aspectele tehnice care prezintă un interes specific pentru personalul tehnic. Anexa la ghid furnizează detalii privind cadrul juridic pentru utilizarea transfrontalieră a videoconferințelor în materie penală, precum și în materie civilă și comercială. Celelalte anexe descriu standardele tehnice care trebuie luate în considerare și oferă un rezumat al etapelor cheie care trebuie urmate în procesul de utilizare a videoconferințelor în procedurile judiciare transfrontaliere. Obiectivul documentului este de a veni în ajutorul utilizatorilor, prin furnizarea de consultanță și orientare. Nu înlocuiește instrucțiunile detaliate privind funcționarea sau instrucțiunile detaliate privind operarea.
3. Prezentul document privește în principal utilizarea videoconferinței în cadrul procedurilor judiciare ale instanțelor penale, civile și comerciale. Cu toate acestea, multe dintre aspectele tehnice referitoare la utilizarea videoconferințelor sunt aplicabile în mod mai general în cadrul comunității mai largi a justiției. Audierea martorilor și a experților nu are loc întotdeauna în cadrul instanțelor și este posibilă stabilirea unei conexiuni pentru videoconferință între instanțe și alte locații, precum reprezentanțe consulare și diplomatice, închisori, spitale și centre de azil. Acest document poate fi utilizat ca atare, ca o bază pentru utilizarea videoconferințelor în cadrul altor proceduri.
4. În mod normal, în cadrul procedurilor civile transfrontaliere, sunt posibile două situații în care martorii și experții pot fi audiați prin intermediul videoconferinței:
 - Obținerea indirectă de probe, în cadrul căreia instanța din statul solicitat procedează la audierea unui martor, de exemplu (cu participarea, în anumite condiții, a reprezentanților instanței solicitante)
 - Obținerea directă de probe, în cadrul căreia instanța solicitantă audiază un martor din alt stat membru prin intermediul videoconferinței.
5. În cadrul anchetelor penale premergătoare judecării, judecătorului de instrucție sau procurorul ar putea hotărî să obțină depozitia unui martor aflat sub amenințare sau a unui martor sau expert care locuiește în străinătate prin intermediul videoconferinței sau a altor mijloace adecvate de comunicare audiovizuală la distanță, cu acordul martorului, dacă nu este posibil sau nu este de dorit pentru acesta din urmă să apară personal la proces.
6. Disponibilitatea martorilor experți a fost identificată ca fiind una din cauzele întârzierilor, atât în cauzele civile (de exemplu medici experți și psihologi în cauze privind custodia sau îngrijirea copilului), cât și în cauze penale (de exemplu experți legiști sau informaticieni). Utilizarea echipamentului pentru videoconferințe va permite instanțelor o mai mare flexibilitate în legătură cu momentul și modul în care martorii experți care provin din alte state membre trebuie să prezinte probe. În cazul audierii martorilor experți, este de preferat ca expertul să fie contactat înainte de audiere, pentru a verifica ce fel de echipament ar putea fi necesar în timpul audierii.
7. Pentru martorii vulnerabili și intimidați, videoconferința poate reprezenta un mijloc de reducere a stresului și a disconfortului care ar putea fi cauzate de o călătorie perturbatoare spre o instanță străină. Pentru administrarea probelor în orice instanță străină, o cameră separată pentru martori ar putea fi mai practică decât sala de judecată.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

VIDEOCONFERINȚELE TRANSFRONTALIERĂ ÎN UE

1.2. Privire de ansamblu asupra cadrului juridic pe care îl constituie dreptul Uniunii Europene

8. Solicitățile în toate cazurile penale sunt reglementate, în mod obișnuit, de acte naționale și de Convenția privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene din 29 mai 2000 (denumită în continuare „Convenția privind asistența judiciară reciprocă din 2000”).

9. Se pot face solicitări și în cauzele civile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (denumit în continuare „Regulamentul privind obținerea de probe din 2001”).

10. Formularele și informațiile standard despre proceduri sunt disponibile de asemenea pe site-urile Rețelei Judiciare Europene în materie civilă și comercială (în cadrul [Atlasului judiciar european](#)) și ale [Rețelei Judiciare Europene în materie penală](#).

11. Alte domenii de aplicare pentru utilizarea videoconferințelor în contextul UE sunt menționate în Directiva 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității. În conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (a) din directivă, solicitantul poate fi audiat prin intermediul videoconferinței. În plus, articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 861/2007 din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă prevede posibilitatea obținerii de probe prin intermediul videoconferinței în cazul în care mijloacele tehnice sunt disponibile. Directiva 2008/52/CE din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială evidențiază faptul că nu ar trebui să împiedice în niciun fel folosirea tehnologiilor moderne de comunicare în cadrul procedurii de mediere.

12. Pentru majoritatea statelor membre UE, cele mai multe dintre aceste instrumente sunt deja aplicabile (cu o serie de rezerve formulate de o parte dintre statele membre, în special în privința audierii prin videoconferință a persoanelor inculpate).

În cadrul măsurilor privind utilizarea videoconferințelor, există diferențe între procedurile civile și comerciale pe de o parte, și procedurile penale pe de altă parte. Etapele necesare în vederea desfășurării unei audieri prin intermediul videoconferinței și diferențele existente între măsuri sunt prevăzute în tabelul din anexa III.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

CONSIDERAȚII DE NATURĂ PRACTICĂ PRIVIND VIDEOCONFERINȚELE

2.1. Măsuri de pregătire

13. În cadrul procedurilor judiciare transfrontaliere, obiectivul este ca sesiunea de videoconferință să fie cât mai apropiată de practica uzuală în orice instanță atunci când obținerea probelor se desfășoară într-o instanță deschisă. În comparație cu procedurile judiciare naționale, procedurile transfrontaliere prezintă relativ puține diferențe. Decizia unei audieri transfrontaliere prin intermediul videoconferinței necesită adoptarea câtorva măsuri formale.

14. În materie civilă și comercială, cererea privind obținerea de probe prin intermediul videoconferinței se face prin utilizarea formularelor standard. Respectivul formulare sunt disponibile pe site-urile Atlasului judiciar european al Rețelei Judiciare Europene în materie civilă și comercială.

15. În materie penală, nu există obligația de utilizare a anumitor formulare sau note de însoțire. Rețeaua Judiciară Europeană în materie penală a elaborat o notă de însoțire pentru comisii rogatorii. Prin utilizarea notei de însoțire, autoritățile solicitante și cele solicitate vor putea să stabilească un contact direct cu privire la conținutul și/sau executarea comisiei rogatorii. (vezi anexa III).

16. Cererile pot fi trimise prin poștă, curier, fax (toate statele membre) sau e-mail (nu în toate statele membre). Pe site-urile rețelelor judiciare europene pot fi găsite o serie de detalii privind reglementările în vigoare în statele membre.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

CONSIDERAȚII DE NATURĂ PRACTICĂ PRIVIND VIDEOCONFERINȚELE

2.2. Cererea

17. Natura cererii de utilizare a videoconferințelor în cadrul asistenței juridice reciproce sau al obținerii de probe este diferită în materie civilă și în materie penală, mai multe detalii fiind prevăzute în anexa III. Formulare sunt disponibile atât în materie civilă, cât și în materie penală și sunt trimise de instanța solicitantă instanței solicitate din altă țară (în materie penală nu este obligatorie utilizarea formularelor). Formularele includ informații utilizate pentru a contacta părțile implicate și reprezentanții acestora și detalii referitoare la instanță. În unele cazuri se pot furniza, de asemenea, informații privind plata pentru utilizarea echipamentului și limba care urmează să fie utilizată în cadrul videoconferinței.

18. În materie civilă, Regulamentul privind obținerea de probe din 2001 prevede două posibilități pentru utilizarea videoconferințelor în cadrul procedurilor transfrontaliere de obținere de probe:

- În temeiul articolelor 10 - 12, instanța solicitantă poate cere instanței solicitate din alt stat membru să permită acesteia sau părților să fie prezente sau să participe la obținerea de probe de către instanța solicitată prin intermediul unei videoconferințe. O astfel de cerere poate fi refuzată numai dacă este incompatibilă cu legislația statului membru al instanței solicitate sau din motive de dificultăți practice majore. Articolul 13 prevede apoi măsuri de constrângere pentru executarea cererii. Cu toate acestea, în temeiul articolului 14, martorul poate solicita dreptul de a refuza să depună mărturie în conformitate cu dreptul statului membru al instanței solicitante sau solicitate.
- În temeiul articolului 17, instanța solicitantă procedează direct la un act de cercetare (obținere de probe) în alt stat membru cu permisiunea organismului central sau a autorității competente din respectivul stat membru. În temeiul articolului 17 alineatul (4), organismul central sau autoritatea competentă sunt obligate să încurajeze utilizarea videoconferinței în acest scop. Articolul 17 alineatul (2) specifică faptul că îndeplinirea directă a actului de cercetare (obținere de probe) nu este posibilă decât dacă acest lucru poate avea loc pe bază voluntară.

Cu excepția posibilității utilizării unor măsuri de constrângere, principalele diferențe dintre cele două metode sunt instanța însărcinată cu obținerea probelor și dreptul aplicabil.

19. Instanța solicitantă va trimite instanței solicitate cererea pentru videoconferință și informațiile necesare împreună cu formularul A sau I din Regulamentul privind obținerea de probe din 2001.

Răspunsul la cerere este efectuat de asemenea prin intermediul unui alt formular standard. În cazul în care o cerere adresată unei instanțe dintr-un alt stat membru în vederea participării prin intermediul videoconferinței este refuzată, instanța utilizează formularul E. În cazul obținerii directe de probe, organismul central sau autoritatea competentă trebuie să informeze instanța solicitantă în termen de 30 de zile (utilizând formularul J) dacă cererea este sau nu acceptată. În cazul în care o cerere este acceptată, instanța solicitantă poate obține probe într-un termen pe care îl hotărăște.

20. În materie penală, statul membru solicitat trebuie să fie de acord cu audierea prin intermediul videoconferinței, cu condiția ca utilizarea videoconferinței să nu fie contrară principiilor fundamentale ale dreptului acestuia și cu condiția ca acesta să dispună de mijloacele tehnice necesare desfășurării audierii.

Măsurile de constrângere pot fi ordonate în executarea unei cereri de asistență reciprocă (de exemplu citația de a apărea în fața instanței este însoțită de o sancțiune în cazul în care nu este executată), în cazul în care încălcarea prevăzută în cerere este de asemenea sancționabilă în statul solicitat.

21. În cazul în care nu instanța furnizează echipamentul de videoconferință care urmează să fie utilizat, toate costurile aferente transmisiunii, inclusiv costurile pentru închirierea echipamentului și a personalului tehnic pentru operarea acestuia, vor constitui, inițial, responsabilitatea autorității care solicită videoconferința și trebuie suportate de aceasta.

În conformitate cu Regulamentul privind obținerea de probe din 2001, principiul general valabil este că executarea cererii privind obținerea indirectă de probe nu dă naștere niciunei solicitări de rambursare a taxelor sau a cheltuielilor. Cu toate acestea, la solicitarea eventuală a instanței solicitate, instanța solicitantă ar trebui să asigure rambursarea costurilor generate de utilizarea videoconferinței.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

CONSIDERAȚII DE NATURĂ PRACTICĂ PRIVIND VIDEOCONFERINȚELE

2.3. Pregătirile necesare

22. După acceptarea cererii, pot începe pregătirile la nivel practic.

23. În cadrul procedurilor transfrontaliere civile și comerciale, în cazul unei cereri adresate unei instanțe dintr-un alt stat membru, instanța solicitată informează instanța solicitantă și/sau părțile în legătură cu data, ora și condițiile pentru participare. Ar trebui avută în vedere o consultare preliminară cu instanța solicitantă cu privire la data și ora audierii. Instanța solicitată citează martorul și adoptă măsurile de constrângere necesare, dacă acest lucru este necesar. Cererea trebuie executată în termen de nouăzeci de zile de la primire.

24. În situația obținerii directe de probe, instanța solicitată răspunde de organizarea audierii și informarea martorului cu privire la data, ora și locul audierii, precum și cu privire la faptul că depoziția este voluntară.

Organismul central sau autoritatea competentă a statului membru solicitat ar trebui să asiste instanța solicitantă, întrucât este de datoria sa să încurajeze utilizarea videoconferințelor. Instanța solicitantă trebuie să respecte condițiile stabilite de organismul central sau de autoritatea competentă, care poate de asemenea să desemneze o instanță a statului său membru pentru a garanta respectarea respectivelor condiții.

25. În materie penală, autoritatea judiciară a statului membru solicitat transmite o citație persoanei care urmează să apară în instanță în conformitate cu dreptul național. Metoda prin care se solicită persoanei să apară în instanță este reglementată de legislația națională.

26. În plus, instanța solicitantă și facilitatea de videoconferință (care poate fi o instanță) din statul membru solicitat trebuie să rezerve sălile de judecată sau camerele martorilor. În cazul în care pentru audiere se utilizează interpretare, în ceea ce privește obținerea directă de probe în cauze civile, instanța solicitantă contactează interpreții și stabilește un acord cu aceștia (privind onorariile, eventualele detalii privind călătoria și alte costuri).

27. Utilizarea echipamentului de videoconferințe joacă un rol central în cadrul pregătirilor practice.

Există întotdeauna necesitatea unor contacte între experții tehnici din cadrul instanțelor în cauză, al închisorilor sau al altor locații pentru videoconferințe cu suficient timp înainte de videoconferință, pentru a se asigura faptul că echipamentul de videoconferințe funcționează în mod adecvat (camere, microfoane, ecrane, linii ISDN, etc).

Este preferabil ca echipamentul și conexiunile să fie testate cu cel puțin o zi înainte de videoconferința propriu-zisă. În plus, poate fi util ca numerele liniilor de telefon ISDN și numerele de fax să fie trimise personalului tehnic și grefierilor din cadrul respectivelor instanțe.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

CONSIDERAȚII DE NATURĂ PRACTICĂ PRIVIND VIDEOCONFERINȚELE

2.4. Activitatea de interpretare

28. În cadrul videoconferințelor transfrontaliere, ar putea fi necesară prezența unui interpret, fie la instanța solicitantă, fie la cea solicitată. **Interpretul poate să lucreze fie la distanță, în timp ce părțile se află în aceeași locație, de exemplu în instanță (interpretare la distanță), fie, în cazul în care un participant la distanță (de exemplu un pârât sau un martor) solicită un interpret, interpretul se află fie în același loc cu participantul la distanță, fie la locul principal (interpretare în cadrul videoconferinței).**

28 a. Utilizarea interpretării în timpul videoconferinței (...) este o provocare pentru participanții la audiere și pentru interpret. Este posibil ca martorul să nu fie obișnuit să lucreze cu interpreți și senzația de depărtare poate crea probleme cu interpretarea. Pentru interpreți, coordonarea de către judecător a ordinii în care părțile implicate vorbesc este de ajutor.

29. Obținerea de probe se desfășoară de obicei cu interpretare consecutivă. În cadrul interpretării consecutive, judecătorul joacă un rol central în gestionarea interpretării și în formularea de instrucțiuni pentru martor sau interpret în timpul audierii. **Date fiind complexitățile videoconferințelor și ale activității de interpretare în cadrul juridic, se recomandă ca interpretarea consecutivă să fie utilizată atunci când interpretul este separat de persoanele care solicită interpretare, datorită faptului că acest tip de interpretare permite cu mai multă ușurință clarificări și intervenții care pot fi necesare pentru a garanta că interpretarea este fidelă.**

29 a. Interpretarea simultană este mai solicitantă, întrucât presupune existența unei cabine speciale pentru interpret și transmiterea interpretării către persoanele care ascultă prin intermediul unui echipament special pentru acest scop (transmițător, receptor și căști). **Atunci când documentele scrise sunt prezentate în timpul audierii sau al procesului, adesea este necesară utilizarea traducerii verbale de tip „prima vista” a textului scris. Dacă interpretul nu se află în instanță atunci când documentul este prezentat, trebuie utilizate camere pentru document în timpul videoconferinței.**

30. În cazul în care se apelează la interpreți la distanță aflați într-o locație terță, în afara instanței, ar trebui acordată atenție măsurilor de pregătire și informațiilor preliminare cu privire la echipamentul tehnic existent în locația terță în cauză, precum și testării conexiunilor dintre locații înainte de audierea propriu-zisă. Mai mult, trebuie să se acorde atenție acusticii și calității sunetului în locul unde se află interpretul la distanță.

30 a. Alte aspecte care ar trebui luate în considerare sunt formatul sălilor în care sunt folosite videoconferințele și interpretarea și poziționarea interpretului și a celorlalți participanți. Comunicarea verbală și non-verbală joacă un rol fundamental în a-l ajuta pe interpret să înțeleagă ce se spune, să surprindă nuanțele și să soluționeze posibile ambiguități. În consecință, interpretul ar trebui să fie în măsură să vadă fețele, expresiile fețelor, și, dacă este posibil, mișcarea buzelor participanților aflați la distanță. Acest lucru are consecințe pentru poziția participanților față de camerele care transmit imaginea video a interpretului. Interpretul ar trebui să aibă o vedere frontală a participanților la distanță. În același timp, interpretul ar trebui să nu devină centrul atenției doar pentru că apare pe un ecran video. Cu alte cuvinte, configurația nu ar trebui să dea naștere unei situații în care părțile principale trebuie să se întoarcă cu spatele una la cealaltă, pentru a-l vedea pe interpret.

30 b. Ar trebui, de asemenea, atrasă atenția asupra faptului că atât fiabilitatea, cât și securitatea transmisiilor ar trebui garantate.

31. În cazul în care se apelează la interpreți în cadrul procesului de utilizare a videoconferințelor, trebuie să se acorde atenție următoarelor aspecte:

- **Ar trebui garantate comunicarea și interpretarea de înaltă calitate;**
- În timpul interpretării, impactului aspectelor tehnice, precum controlul asupra echipamentului (de exemplu controlul asupra mișcării camerei la interpretarea pe bază video); **Acest lucru poate fi îndeosebi delicat pentru interpretarea la distanță, trebuind să fie garantate cadrul și imaginea locației de la distanță.**
- **Gestionarea comunicării este esențială: ar trebui să existe** posibilități de intervenție a interpretului (anterior și ulterior unei interpretări, pentru întrebări menite să clarifice conținutul);
- **Calitatea sunetului este esențială, după cum este și** impactul decalajului în transmisia datelor (aproximativ 0,5 secunde) asupra problemelor de interacțiune în timpul interpretării.

32. În ceea ce privește calitatea interpretării, calificările necesare pentru interpreți în instanță diferă între statele membre. Acest aspect trebuie luat în considerare momentul solicitării de utilizare a videoconferințelor în cadrul asistenței juridice reciproce sau a obținerii de probe.

32 a. Pentru a depăși dificultățile întâmpinate în cadrul videoconferințelor, dublate de interpretare și de percepțiile negative care ar putea exista între participanți, s-ar putea dovedi utile următoarele recomandări referitoare la modul de punere în aplicare și de utilizare a interpretării prin mijloace video:

A. Planificarea, procurarea și instalarea echipamentului pentru videoconferințe pentru instanțe

- ar trebui identificate nevoile:
amplasarea precisă, cine vorbește cu cine, cine pe cine are nevoie să vadă, aceste aspecte ar trebui indicate.
- în faza de planificare, ar trebui implicată expertiza:
este foarte important ca planificarea să implice experți în activitatea de interpretare/lingviști, experți juriști și experți în tehnologie pentru a identifica particularitățile locației.
- ar trebui utilizată tehnologie de înaltă calitate:
ar trebui asigurate sunet și imagine de înaltă calitate pentru toate părțile implicate și echipament suplimentar pentru interpret, după cum este necesar; ar trebui folosită o cameră separată pentru documente (pentru prezentarea documentelor, a imaginilor și a altor materiale care pot facilita interpretarea). Trebuie să se țină seama de faptul că interpretarea simultană are cerințe specifice privind calitatea (ridicată) audio și video și sincronizarea sunetului și a imaginilor comparativ cu interpretarea consecutivă.
- ar trebui să aibă loc faza de încercare și identificare a erorilor („trial and error”):
în special înaintea oricărei achiziții, puneri în aplicare sau instalări de echipament pentru videoconferințe de anvergură. Ar trebui identificate elementele dificile din procesul de comunicare și ar trebui făcute modificările necesare.
- ar trebui permisă o introducere graduală a noii tehnologii:
ar trebui să se înceapă cu cazurile cu impact redus pentru a evalua efectul tehnologiei în fiecare etapă și pentru a evalua implicațiile pentru următoarea etapă.
- ar trebui să se asigure mediul de lucru adecvat pentru interpret,
precum un mediu de lucru ergonomic și liniștit și ar trebui să i se permită acestuia să controleze echipamentul.

B. Sporirea utilizării cu ușurință a interpretării la distanță prin videoconferințe în instanțe

- ar trebui să se lucreze cu participanți și interpreți calificați:
ar trebui să participe interpreți calificați în mod adecvat și membri ai personalului judiciar care au experiență în lucrul cu interpreții pentru a asigura o calitate suficientă care să garanteze caracterul echitabil al procedurilor.
- ar trebui să se asigure formare pentru interpreți și personalul judiciar:
ar trebui să se asigure o expunere într-o etapă preliminară înainte de instalarea tehnologiei. Apoi ar trebui să fie disponibilă o formare profesională continuă (inclusiv sensibilizarea cu privire la contextul mai larg, cunoașterea tehnologiei, tehnici privind situația comunicațională și de sprijin precum gestionarea stresului).
- ar trebui să se convină asupra procedurilor privind evaluarea riscurilor:
ar trebui utilizate proceduri pentru a se decide dacă este sau nu adecvată o legătură video alături de interpretare și ar trebui consultați interpreți experimentați.
- ar trebui elaborate orientări/protocoale:
acestea ar trebui să precizeze cine răspunde de rezervarea, calendarul, testarea, inițierea și controlarea conexiunii; ar trebui să descrie procedura înainte, în timpul și după sesiune (instruirea interpretului, începutul sesiunii, introduceri, reguli în cursul sesiunii, analize ulterioare) pentru toți participanții.
- ar trebui să se elaboreze dispoziții în ceea ce privește defecțiunile:
ar trebui elaborat un protocol privind defecțiunile referitoare la comunicare sau de ordin tehnologic întrucât nu ar trebui să fie lăsat la latitudinea interpretului să soluționeze defecțiunile.
- codul celor mai bune practici:
serviciile juridice, profesioniștii din domeniul juridic și asociațiile de interpreți ar trebui să continue să coopereze pentru a îmbunătăți codurile conexe ale celor mai bune practici pentru videoconferințe și interpretare la distanță

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

2.5. Audierea

33. În cele mai multe state, judecătorul va fi prezent la locația autorității solicitante înainte de stabilirea legăturii video și în mod normal nu va pleca înainte de întreruperea legăturii video. Judecătorii dețin un rol cheie în desfășurarea audierii.
34. În materie penală, audierea este realizată direct de către autoritatea judiciară a statului membru solicitant, sau sub conducerea sa, în conformitate cu dreptul său intern (Convenția privind asistența judiciară reciprocă din 2000).
35. În materie civilă, articolul 12 din Regulamentul privind obținerea de probe din 2001 prevede că reprezentanții instanței solicitante, inclusiv membri ai personalului judiciar, au dreptul de a fi prezenți la îndeplinirea actului de cercetare (obținerea de probe) de către instanța solicitată, dacă acest lucru este compatibil cu dreptul statului membru solicitant. În temeiul articolului 17 din Regulamentul privind obținerea de probe din 2001 (cereri privind obținerea directă de probe), cercetarea (obținerea de probe) este îndeplinită de un judecător sau poate de o altă persoană desemnată în conformitate cu dreptul statului membru solicitant.
36. În materie civilă sau penală, în mod normal, judecătorul sau grefierul va opera echipamentul. Ascultarea martorului la amplasamentul la distanță trebuie să urmeze cât mai îndeaproape posibil practica adoptată atunci când martorul se află în sala de judecată.
37. Persoanele în cauză ar trebui să se poată consulta reciproc fără a putea fi auzite de terți. Pot exista cazuri în care o parte dorește să se consulte cu avocatul (cu sau fără interpret) fără să fie auzită de judecător sau de cealaltă parte. Prin urmare, este necesar să existe posibilitatea consultării reciproce fără ca terții să poată auzi această discuție. În mod normal, se pot întrerupe microfoanele în camerele martorilor, dar în sala de ședință (instanță) acestea pot fi întrerupte numai de judecător sau de grefier.
38. În cazul în care partea și avocatul acesteia nu se află în aceeași locație, ar trebui să poată desfășura convorbiri private folosind de exemplu linii telefonice sau de telefonie mobilă sigure sau, dacă acest lucru este posibil, echipament pentru videoconferințe separat. Se recomandă ca orice echipament să fie instalat astfel încât să fie separat în mod clar de celelalte părți la procedurile judiciare.
39. Procedura în conformitate cu care părțile se pot întrerupe una pe alta și pot formula o obiecție la o întrebare ar trebui explicată înainte. În anumite situații s-ar putea lua în considerare, dacă acest lucru este posibil, furnizarea către părți a unei imagini de ansamblu care să prezinte toate părțile profesionale, întrucât aceasta ar face mai ușoară gestionarea întreruperilor neprevăzute.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

2.6. Procesul-verbal al audierii

40. În cadrul procedurilor penale transfrontaliere, după încheierea audierii, autoritatea judiciară a statului membru solicitat trebuie să elaboreze procesul-verbal al audierii prin intermediul videoconferinței. Procesul-verbal indică data și locul audierii, identitatea persoanelor audiate, identitatea și calitatea celorlalte persoane care participă la audiere, toate eventualele depuneri de jurământ și condițiile tehnice în care s-a desfășurat audierea. Acest act este transmis de către autoritatea competentă a statului membru solicitat autorității competente a statului membru solicitant.
41. În mod similar, în cadrul procedurilor transfrontaliere în materie civilă și comercială, pentru cererile formulate în temeiul articolelor 10-12 din Regulamentul privind obținerea de probe (adică a cererilor indirecte), instanța solicitată trimite instanței solicitante documentele care stabilesc executarea cererii și, dacă este cazul, trimite înapoi documentele primite din partea instanței solicitante. Documentele sunt însoțite de o confirmare a executării cererii prin intermediul formularului H din anexa la Regulamentul privind obținerea de probe din 2001.

42. În ceea ce privește obținerea directă de probe în materie civilă și comercială, în cazul în care instanța solicitantă nu furnizează echipamentul care urmează să fie utilizat, toate costurile aferente transmisiunii, inclusiv costurile pentru închirierea echipamentului și a personalului tehnic pentru operarea acestuia, vor constitui responsabilitatea autorității care solicită videoconferința. În ceea ce privește obținerea indirectă de probe, principiul general valabil este că executarea cererii nu dă naștere niciunei solicitări de rambursare a taxelor sau a cheltuielilor. Cu toate acestea, la solicitarea eventuală a instanței solicitate, instanța solicitantă ar trebui să asigure rambursarea costurilor generate de utilizarea videoconferinței.

43. În materie penală, în cazul aplicării Convenției privind asistența judiciară reciprocă din 2000, costul stabilirii legăturii video, costurile legate de punerea la dispoziție a legăturii video în statul membru solicitat, remunerarea interpreților pe care îi pune la dispoziție și indemnizațiile plătite martorilor și experților, precum și cheltuielile lor de deplasare în statul membru solicitat, sunt rambursate de către statul membru solicitant statului membru solicitat, cu excepția cazului în care acesta renunță la rambursarea totală sau parțială a cheltuielilor.

44. În mod similar, în cadrul procedurilor civile și comerciale, în cazul în care instanța solicitată solicită acest lucru, instanța solicitantă asigură rambursarea, fără întârziere, a onorariilor plătite experților și interpreților, precum și a costurilor determinate de utilizarea videoconferinței (aplicarea articolului 18 din Regulamentul privind obținerea de probe din 2001).

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

ASPECTE TEHNICE

3.1. Istoricul cerințelor tehnice

45. Prezenta secțiune a ghidului prezintă aspectele tehnice ale utilizării videoconferințelor și a echipamentului pentru videoconferințe. Aceasta include plasarea camerelor, luminile, ecranele și microfoanele. Echipamentul furnizat ar trebui selecționat și instalat astfel încât să susțină cât mai bine posibil diferitele etape ale procesului de audiere în cadrul instanței. Standardele tehnice detaliate pentru videoconferințe sunt prevăzute în cadrul anexei II.

Principiul reflectării realității

46. Obiectivul este ca sesiunea de videoconferință să fie cât mai apropiată de practica uzuală în orice instanță atunci când administrarea probelor se desfășoară într-o instanță deschisă. Pentru a obține beneficii maxime, se impune să se țină seama de câteva diferențe. Anumite aspecte, care sunt trecute cu vederea atunci când administrarea probelor are loc în mod tradițional, capătă o dimensiune diferită în cadrul unei videoconferințe: de exemplu, asigurarea faptului că martorul înțelege măsurile practice luate pentru sesiunile de videoconferință și că știe care sunt diferitele părți la videoconferință și rolurile acestora. În vederea unei liste privind considerațiile de ordin practic ce încurajează cele mai bune practici în utilizarea videoconferințelor, se sugerează următoarele:

- În cazul în care un martor din străinătate urmează să fie ascultat prin videoconferință, este necesar să se țină seama de diferențele de fus orar. Confortul martorului, al părților, al reprezentanților acestora și al instanței ar trebui toate luate în considerare.
- În instanță, ar trebui să se facă tot ceea ce este posibil pentru ca instrumentele pentru videoconferințe să fie instalate și utilizate astfel încât să sprijine impresia utilizatorilor de a participa la o reuniune tradițională a instanței.
- Persoanele implicate în videoconferință trebuie să fie conștiente de faptul că, inclusiv cu cele mai avansate sisteme disponibile în prezent, există mici decalaje între recepția imaginii și recepția sunetului aferent. Dacă nu se ia în considerare acest aspect, va exista tendința de a „vorbi peste” martor, a cărui voce poate continua să fie auzită pentru o fracțiune de secundă după ce pe ecran apare că acesta a încetat să vorbească.
- Cu tehnologia existentă, calitatea imaginii este bună, dar nu la fel de bună ca imaginea de televiziune. Calitatea imaginii este sporită dacă cei care apar pe monitoarele de videoconferință își reduc mișcările la minimum.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în

prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

ASPECTE TEHNICE

3.2. Măsuri de ordin general și principii privind calitatea

47. Sistemul de videoconferință ar trebui instalat astfel încât persoanelor implicate să li se furnizeze o imagine precisă a ceea ce se întâmplă la locația aflată la distanță (cea a autorității solicitante sau solicitate).

În privința calității conexiunii video și audio, ar trebui să se țină seama în mod satisfăcător de interesele persoanelor respective. Prin urmare, sistemul de videoconferință ar trebui să fie de înaltă calitate. Numai cu această condiție, o audiere realizată prin videoconferință va constitui o alternativă rezonabilă la o audiere față în față.

În special, aceasta înseamnă că sunetul și imaginile trebuie să fie bine corelate și reproduse fără niciun decalaj perceptibil. În plus, aspectul exterior, expresiile faciale și gesturile persoanelor în cauză trebuie să fie percepute clar.

Echipamentul pentru videoconferințe

48. Pentru a facilita utilizarea echipamentului pentru videoconferințe, toate componentele echipamentului trebuie să fie standardizate, în măsura posibilităților, pe baza aceluiași tipuri de echipament și a aceleiași configurații.

Unde acest lucru este posibil, echipamentul pentru videoconferințe ar trebui integrat în cadrul condițiilor și a infrastructurii de lucru deja instituite.

În instanță, ar trebui să se facă tot ceea ce este posibil pentru ca instrumentele pentru videoconferințe să fie instalate și utilizate astfel încât să creeze atmosfera unei reuniuni tradiționale a instanței. În cadrul următoarelor secțiuni, sunt discutate diferitele aspecte privind imaginea, lumina, sunetul, precum și poziționarea și utilizarea echipamentului (camere, microfoane și ecrane).

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

ASPECTE TEHNICE

3.2.1. Echipamentul pentru videoconferințe – Imagine

49. În cadrul videoconferințelor transfrontaliere, se așteaptă ca ecranul să fie utilizat pentru trei tipuri diferite de imagine:

- O imagine de focalizare; pentru transmisia de imagini ale participanților în cealaltă sală
- O imagine de ansamblu; pentru o imagine de ansamblu a situației în cealaltă sală
- O imagine de informare; pentru transmiterea documentelor și a altor informații (aici sunt incluse orice ecrane amplasate în „stațiile de lucru” ale participanților).

50. Pentru a garanta obiectivitatea, fiecare participant trebuie să apară pe ecran în același fel, în măsura în care acest lucru este posibil. Intensitatea luminilor, rezoluția și frecvența de cadre trebuie să fie compatibile pentru fiecare participant. Lumina ar trebui plasată cât mai departe posibil, astfel încât expresiile faciale să fie întotdeauna distinse cu ușurință, să nu existe umbre în jurul ochilor și să nu existe reflexe pe ecran. Pe cât este posibil, ar trebui imitat contactul vizual.

Poziționarea echipamentului

51. Echipamentul trebuie poziționat astfel încât în sala de judecată respectivă să poată fi instrumentate și cauze fără videoconferință. Ar trebui să existe posibilitatea de a poziționa camerele, ecranele, echipamentul de iluminare și participanții astfel încât întregul ansamblu să fie adecvat pentru audierea video și pledoaria video atât în cauzele cu o persoană străină în stare de arest, cât și în procedurile penale. Ar trebui acordată atenție poziționării camerelor, pentru a evita, dacă este posibil, filmarea

participanților de sus sau de jos, întrucât acest lucru poate furniza o imagine distorsionată și afecta modul în care este perceput participantul.

Ecrane

52. Unghiul și distanța de vizualizare ar trebui să permită tuturor participanților să utilizeze același ecran în mod identic. Dimensiunea ecranului poate fi suficient de mare pentru a permite – sub aspectul unghiului de vizualizare – ca persoanele implicate să fie redată la aceeași mărime care ar fi percepută într-o întâlnire obișnuită. Ar trebui realizată o rezoluție minimă de standard WXGA. În privința cadrelor/sec, poate fi necesar un minim de 25 cadre/secundă. Expresiile faciale ar trebui să poată fi distinse ușor și confortul de vizualizare trebuie să fie ridicat.

Camere

53. De preferat, camerele ar trebui să fie fixe și să aibă câteva poziții presetate pentru rotire panoramică, înclinare și distanța focală; una dintre pozițiile posibile trebuie presetată ca preferință. Aceasta permite persoanei care operează echipamentul să modifice punctele vizualizate fără cea mai mică întrerupere a procedurilor instanței. Deschiderea unghiului camerelor de focalizare ar trebui să fie suficient de mare pentru a garanta faptul că fața, umerii și partea superioară a corpului participanților sunt vizibile în mod clar. Ar trebui ca toți participanții să se poată mișca și întoarce către alte persoane într-un spațiu de 80 x 80 cm fără a dispărea din cadru.

54. În mod normal, două camere vor fi suficiente în sala de ședințe: o cameră pentru urmărirea mișcărilor orientată spre judecător, procuror sau avocat, martor sau inculpat, în funcție de persoana care vorbește (punctele fixe) și o cameră care să ofere o imagine de ansamblu asupra sălii de ședință, când acest lucru este necesar. În anumite situații, imaginea de ansamblu poate fi furnizată și la începutul ședinței, prin rotirea panoramică a camerei pentru urmărirea mișcărilor.

55. Echipamentul portabil nu poate asigura mai multe camere, astfel încât cerința privind imaginile de ansamblu ar trebui limitată în situația utilizării unui astfel de echipament. În anumite cazuri, poate fi necesară utilizarea unei camere pentru martori, ceea ce impune instalarea unei camere. Va trebui examinată necesitatea ca un martor dintr-o astfel de cameră să discute cu profesioniștii din domeniul juridic aflați în afara unghiului de acțiune al camerelor.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

ASPECTE TEHNICE

3.2.2. Echipamentul pentru videoconferințe – Sunet

Limbajul

56. Limbajul va trebui să fie întotdeauna ușor inteligibil și nu trebuie să se piardă cuvinte în timpul videoconferinței.

Calitatea sunetului trebuie să fie continuă și nu trebuie să aibă loc nicio interferență externă. Ar trebui evitat riscul deteriorării calității vorbirii ca urmare a comprimării acesteia. Acest lucru necesită îndeplinirea anumitor cerințe cu privire la sincronicitatea mișcării buzelor (un decalaj sub 0,15 secunde), suprimarea ecoului și zgomotul de fond și reverberația.

Astfel de preocupări prezintă o importanță deosebită în situațiile în care, în cadrul videoconferinței, sunt implicați interpreți. Este de dorit ca judecătorul și grefierul să poată modifica volumul sunetului la fața locului, pentru a compensa diferențele la nivelul vorbirii.

Microfoane

57. Microfoanele trebuie poziționate astfel încât toți vorbitorii să poată fi înțeleși clar, fără distorsiuni provocate de zgomotul de fond.

Microfoanele pot fi incorporate (în birouri sau în alt loc) și ar fi de preferat să nu poată fi interceptate clandestin, să fie direcționale și dotate cu un buton pentru pauză.

În timpul audierii, pot exista situații în care personalul instanței să trebuiască să închidă microfoanele (de exemplu consultarea unei părți cu avocatul său).

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

ASPECTE TEHNICE

3.3. Operarea echipamentului pentru videoconferințe

Echipamentul portabil

58. Echipamentul portabil (ecran + cameră + difuzor + microfon + accesorii) ar trebui să poată fi utilizat fie în diverse combinații, fie în legătură cu un set fix de echipamente.

Echipamentul ar trebui să poată fi ușor de transportat (și, prin urmare, nu este obligatoriu să aibă roțile), ușor de deplasat între diferitele locații și flexibil în ceea ce privește utilizarea. Prin urmare, sunt preconizate mai multe limitări în privința calității echipamentului mobil decât pentru cel fix (de exemplu cu privire la numărul de participanți care pot fi filmați clar în același timp).

59. Echipamentul portabil poate fi utilizat pentru audierea martorilor (de exemplu la solicitarea altei țări), în cazul defectării echipamentului, ca înlocuitor temporar pentru echipamentul fix sau în locații speciale, precum spitalele din închisori.

În schimb, echipamentul mobil poate fi oarecum fragil și dificil de operat, întrucât ar putea implica, de exemplu, readaptări ale poziției camerei pentru a se potrivi noilor locații, care necesită mult timp (este dificil să se folosească poziții presetate).

Operarea echipamentului pentru videoconferințe

60. Cel mai convenabil mod de operare a sistemului de videoconferință este prin intermediul unui ecran sensibil la atingere (touch screen). Este bine ca operarea să fie cât de prietenoasă posibil pentru utilizator (și anume să fie cât mai simplă) și să constea numai într-un număr limitat de manevre, de exemplu pornire/oprire, stabilire și încheiere a conexiunii și conectare/deconectare.

61. În timpul utilizării, soluția audiovizuală nu ar trebui să necesite intervenția operatorului. Dacă apar probleme de orice tip, operatorul trebuie să aibă posibilitatea de a apela un centru de asistență. Este la latitudinea judecătorului să hotărască dacă întrerupe o sesiune de videoconferință care a fost perturbată în acest mod.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

ASPECTE TEHNICE

3.3.1. Înregistrări și utilizarea documentelor

62. În majoritatea cauzelor, procedurile derulate prin videoconferință nu necesită alte tipuri de înregistrări decât cele care se practică în mod normal în timpul unor astfel de proceduri.

În cauzele în care solicitarea de utilizare a videoconferinței vizează și înregistrarea procedurii derulate prin videoconferință, autoritatea solicitantă are obligația de a pune la dispoziția autorității solicitate echipamentul de înregistrare, dacă este necesar, pentru ca autoritatea solicitată să înregistreze probele în formatul corect.

Înregistrarea video a procedurilor judiciare poate face obiectul unor restricții, în funcție de statele membre implicate.

63. Se presupune că părțile au anticipat care sunt documentele care vor fi necesare pe parcursul procedurii și că au pus în prealabil la dispoziția participanților copii ale acestora.

Se recomandă părților să fie de acord cu acest aspect. De regulă, este foarte convenabil să se pregătească un set de copii ale documentelor în avans, pe care autoritatea solicitantă să le trimită autorității solicitate.

Dacă este posibil din punct de vedere tehnic, documentele pot fi prezentate prin intermediul unei camere video pentru documente care să facă parte din echipamentul de videoconferință.

64. În anumite situații, o cameră video pentru documente nu este un mijloc suficient pentru a face schimb de înscrisuri. De exemplu, nu se poate folosi în mod direct o cameră video pentru ca avocatul și clientul său să poarte o discuție privată referitoare la documentele prezentate. Prin urmare, ar fi mai ușor accesibilă o copie a documentului transmisă prin fax.

65. Pentru schimbul de documente, videoconferințele ar putea fi completate prin arhive sau servere de documente comune.

Aceste capacități sunt din ce în ce mai folosite pentru schimbul de informații, însă, în contextul justiției, trebuie acordată o atenție suplimentară pentru a se garanta faptul că orice astfel de arhivă este sigură, imediat la dispoziția părților și accesibilă numai părților autorizate, implicate într-o cauză. Aceste arhive ar putea fi disponibile prin intermediul unor calculatoare aflate atât în locațiile autorității solicitante, cât și în cele ale autorității solicitate.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

ASPECTE TEHNICE

3.3.2. Conexiuni multipunct

66. În cadrul videoconferințelor transfrontaliere trebuie, de asemenea, ca sistemul autorității solicitante să poată fi conectat la sistemele ale autorității solicitate. De obicei, videoconferințele transfrontaliere se referă la stabilirea unei conexiuni vizuale și audio între două locații (punct la punct), și anume locația autorității solicitante și locația autorității solicitate.

În unele cazuri, ar putea fi necesară stabilirea conexiunii între mai mult de două locații în mod simultan (multipunct). Acest lucru se poate întâmpla, de exemplu, atunci când un interpret aflat într-o a treia locație este conectat la procedurile judiciare. Legăturile pot fi stabilite printr-o conexiune aparținând unei părți terțe.

67. Conexiunile punct la punct și conexiunile multipunct trebuie, de asemenea, să fie conforme cu standardele internaționale aplicabile videoconferințelor. Aceste standarde au fost elaborate de către Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (UIT). Anexa II la prezentul ghid cuprinde o listă detaliată a acestora.

De asemenea, conexiunea transfrontalieră a sistemelor de videoconferință trebuie protejată astfel încât să se evite interceptarea ilegală a înregistrărilor de către terți. În cazul în care se utilizează conexiunea IP-IP, trebuie ca instanțele judecătorești participante să convină asupra metodelor de criptare necesare.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

CADRUL JURIDIC ÎN MATERIE PENALĂ

4.1. Cadrul juridic în materie penală

68. În ceea ce privește chestiunile penale, articolul 10 din Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă în materie penală din 2000 prevede cadrul juridic pentru cauzele transfrontaliere.

Se aplică următoarele dispoziții:

1. audierea are loc în prezența unei autorități judiciare a statului membru solicitat, asistată, dacă este cazul, de un interpret; această autoritate este de asemenea responsabilă cu identificarea persoanei audiate și cu respectarea principiilor fundamentale de drept ale statului membru solicitat. În cazul în care autoritatea judiciară a statului membru solicitat apreciază că principiile fundamentale de drept ale acestui stat membru nu sunt respectate în timpul audierii, aceasta ia imediat măsurile necesare pentru a se asigura că audierea se desfășoară în conformitate cu principiile menționate;
2. autoritățile competente ale statului membru solicitant și ale statului membru solicitat convin, dacă este cazul, asupra măsurilor pentru protecția persoanei care trebuie audiată;
3. audierea este realizată direct de către autoritatea judiciară a statului membru solicitant, sau sub conducerea sa, în conformitate cu dreptul său intern;
4. la cererea statului membru solicitant sau a persoanei care trebuie audiată, statul membru solicitat se asigură că aceasta este asistată de un interpret, dacă este necesar.
5. persoana care trebuie audiată poate invoca dreptul de a nu depune mărturie care i-ar fi recunoscut prin legea fie a statului membru solicitat, fie a statului membru solicitant.

69. Articolul 10 din Convenția privind asistența judiciară reciprocă din 2000 stabilește principiul conform căruia o cerere pentru o audiere prin videoconferință poate fi înaintată de către un stat membru cu privire la o persoană care se află în alt stat membru. O astfel de cerere poate fi formulată în cazul în care autoritățile judiciare ale statului membru solicitant solicită ca persoana în cauză să fie audiată în calitate de martor sau de expert și nu este de dorit sau nu este posibil ca această persoană să călătorească în respectivul stat pentru audiere. „Nu este de dorit” ar putea, de exemplu, să se aplice în cazurile în care martorul are o vârstă foarte fragedă ori foarte înaintată sau starea sa de sănătate este precară; „nu este posibil” s-ar putea referi, de exemplu, la cazurile în care martorul ar fi expus unui risc major dacă ar compărea în statul membru solicitant.

70. Statul membru solicitat trebuie să fie de acord cu videoconferința, cu condiția ca audierea să nu fie contrară principiilor fundamentale ale dreptului acestuia și cu condiția ca acesta să dispună de mijloacele tehnice pentru desfășurarea audierii. În acest context, trimiterea la „principiile fundamentale de drept” implică faptul că o cerere nu poate fi refuzată pentru simplul motiv că audierea martorilor și a experților prin videoconferință nu este prevăzută în legislația statului membru solicitat, sau că una sau mai multe condiții detaliate referitoare la o audiere prin videoconferință nu ar fi îndeplinite în conformitate cu legislația națională.

În cazul în care nu există mijloacele tehnice corespunzătoare, statul membru solicitant poate, cu acordul statului membru solicitat, să furnizeze echipamentul adecvat care să permită desfășurarea audierii .

71. Cererile de audiere prin videoconferință conțin informații referitoare la autoritatea care a formulat cererea, obiectul și motivul cererii, acolo unde este posibil, identitatea și cetățenia persoanei în cauză și, dacă este necesar, numele și adresa persoanei care urmează să fie citată. Cererea conține, de asemenea, motivul pentru care nu este de dorit sau nu este posibil ca martorul sau expertul să fie prezent personal la audiere, denumirea autorității judiciare și numele persoanelor care vor efectua audierea. Aceste informații sunt prevăzute în Convenția privind asistența judiciară reciprocă din 2000. Autoritatea judiciară a statului solicitat citează persoana în cauză pentru a se înfățișa, cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația sa.

72. Articolul 10 alineatul (8) din Convenția privind asistența judiciară reciprocă din 2000 prevede că, în cazul în care, în cursul unei audieri prin videoconferință, o persoană refuză să depună mărturie sau oferă mărturii false, statul în care se află persoana audiată trebuie să fie în măsură să trateze persoana în cauză ca și cum aceasta s-ar înfățișa la o audiere desfășurată în conformitate cu propriile proceduri naționale.

Acest lucru rezultă din faptul că obligația de a depune mărturie la o audiere prin videoconferință este prevăzută, în conformitate cu prezentul alineat, în legislația statului solicitat. Alineatul este menit în special să garanteze faptul că, în caz de nerespectare a obligației de a depune mărturie, martorul suportă consecințele comportamentului său, care sunt similare cu cele aplicabile în cauze naționale în care nu este folosită videoconferința.

73. La articolul 10 alineatul (9), utilizarea audierilor prin videoconferință este extinsă la persoane urmărite penal. Fiecare stat membru se bucură de libertate deplină în a stabili dacă este sau nu de acord să examineze cereri pentru astfel de audieri. Orice stat membru poate face o declarație cu caracter general în care să precizeze că nu va face acest lucru . Audierile pot avea loc numai dacă inculpatul își dă consimțământul de fiecare dată.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

CADRUL JURIDIC ÎN MATERIE CIVILĂ ȘI COMERCIALĂ

4.2. Cadrul juridic în materie civilă și comercială

74. Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială constituie cadrul juridic pertinent pentru obținerea de probe prin videoconferință în materie civilă și comercială. Există două contexte posibile în care pot fi utilizate videoconferințele în scopul obținerii transfrontaliere de probe în conformitate cu regulamentul. Acestea sunt obținerea de probe de către o instanță solicitată în conformitate cu articolele 10 - 12 și obținerea directă de probe în conformitate cu articolul 17.

75. În conformitate cu articolele 10 - 12, părțile și reprezentanții acestora pot fi prezenți atunci când se obțin probe de către instanța solicitată, cu condiția ca acest lucru să fie prevăzut de legislația statului membru al instanței solicitante. Instanța solicitată stabilește condițiile în care părțile și reprezentanții acestora pot să participe, în conformitate cu articolul 10. Instanța solicitată informează părțile și reprezentanții acestora cu privire la data, ora și locul în care se vor desfășura procedurile. În conformitate cu articolul 11, instanța solicitată poate, de asemenea, să solicite părților și reprezentanților acestora să fie prezenți sau implicați în obținerea de probe, în cazul în care această posibilitate este prevăzută de legislația statului membru al acesteia. Reprezentanții instanței solicitante pot, de asemenea, decide să fie prezenți atunci când se obțin probe de către instanța solicitată, cu condiția ca acest lucru să fie permis de legislația statului membru al instanței solicitante. Dacă se solicită participarea reprezentanților instanței solicitante în momentul obținerii de probe, instanța solicitată stabilește condițiile în care aceștia pot participa, în conformitate cu articolul 10.

76. Pentru a facilita prezența sau participarea părților sau a instanței solicitante, instanța solicitantă poate cere instanței solicitate să folosească tehnologia comunicațiilor, precum videoconferințele, pentru obținerea de probe. Instanța solicitată are obligația de a se conforma acestei cereri, cu condiția ca acest lucru să nu fie incompatibil cu legislația statului membru din care provine sau să nu dea naștere unor dificultăți practice majore. În caz de neconformare, instanța solicitată trebuie să informeze instanța solicitantă.

Dacă nu este furnizat accesul la mijloacele tehnice, instanțele pot pune la dispoziție mijloace tehnice de comun acord.

77. Cu excepția cazurilor în care instanța solicitantă formulează o cerere pentru o procedură specială, instanța solicitată execută cererea în conformitate cu legislația din statul membru în care se află. Aceasta prezidează audierea, care se va desfășura în mod normal în limba oficială a instanței solicitate. Instanța solicitată este, de asemenea, responsabilă cu organizarea audierii și citarea martorilor. Dacă este necesar, se aplică măsuri coercitive în conformitate cu legislația instanței solicitate. Martorul poate invoca dreptul de a refuza să depună mărturie în conformitate cu dreptul statului membru al instanței solicitate sau solicitante.

78. În temeiul articolului 17, instanța poate solicita să obțină probe direct în alt stat membru și înaintează o cerere în acest sens organismului central sau autorității competente din respectivul stat membru. Obținerea directă de probe trebuie să aibă loc pe bază voluntară, fără utilizarea de măsuri coercitive. Instanța solicitantă trebuie să informeze persoanele audiate că obținerea directă de probe este voluntară.

Ca urmare a cererii, organismul central sau autoritatea competentă a statului membru solicitat comunică instanței solicitante dacă cererea este acceptată, precum și orice eventuale condiții de îndeplinit în conformitate cu legislația din statul membru solicitat (cum ar fi, de exemplu, faptul că ar putea fi desemnată o instanță din statul membru solicitat care să participe la obținerea probelor). Instanța solicitantă execută cererea în conformitate cu legislația statului membru în care se află, deși trebuie respectate condițiile prevăzute de legislația statului membru solicitat. Ca și articolul 10, articolul 17 încurajează utilizarea videoconferinței. Cererea poate fi refuzată de către organismul central sau autoritatea competentă în cazul în care nu intră în sfera de aplicare a Regulamentului privind obținerea de probe din 2001, în cazul în care nu conține toate informațiile necesare sau în cazul în care obținerea directă de probe este contrară principiilor fundamentale de drept din statul membru de origine.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

5. Anexa II – Standarde Tehnice

79. Echipamentul video și audio pentru conferințe trebuie să îndeplinească standardele minime din domeniu pentru a facilita interoperabilitatea la nivel local și global. Standardele de mai jos reprezintă standardele obișnuite în domeniu (elaborate în principal de către Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor - UIT).

Video

80. Standardele H.320 și H.310 pentru video pe ISDN. Aceste standarde cuprind orientări pentru compresie și transmisiune video și pentru semnale audio și de control. În cazul în care un sistem video al unui producător intră în conferință cu o altă marcă, ambele sisteme video revin automat la numitorul comun H.320. H.310 este standardul pentru conexiuni ISDN mai rapide.

81. Standardul H.323 pentru video pe Internet Standardul H.323 asigură o bază pentru comunicațiile audio, video și de date peste rețele pe bază de protocol Internet. Prin conformitatea cu H.323, produsele multimedia și aplicațiile de origini diferite pot interopera, permițând utilizatorilor să comunice fără a avea probleme de compatibilitate.

Conferințe de date

82. Standardul T.120 pentru conferințe de date. T.120 este un protocol de partajare de date pentru comunicații de date multipunct într-un mediu de conferințe multimedia. Acesta permite colaborarea pe „tablă albă”, transferuri de fișiere, prezentări grafice și partajări de aplicații.

Imagine și audio

83. H.263 și H.264. Standardul privind calitatea imaginii de 30 de cadre pe secundă în format intermediar comun (CIF) în intervalul 336-384 kbps (kilobiți pe secundă) Standardul de 30 de cadre pe secundă asigură o calitate a imaginii apropiată de imaginea de televiziune. H.263 și H.264 sunt exemple de standarde ale UIT care îndeplinesc prezenta cerință.

84. H.239 - Imagine în imagine (PIP) Imaginea în imagine sau DuoVideo H.239 permite codecului să afișeze cel puțin două imagini pe monitor.

85. Standarde pentru codificare audio: G.711 [Modularea prin codificarea impulsurilor (PCM) a frecvențelor vocale], G.722 (7 kHz codificare audio în intervalul 64 kbit/s); G.722.1 (Codificare de complexitate redusă la 24 și 32 kbit/s pentru operarea de tip mâini libere în sistemele cu pierdere redusă de cadre)

86. Microfoane pentru suprimarea ecoului cu o frecvență de răspuns de la 100 la 7.000 Hz, pauză a semnalului audio, buton de pornire/oprire și duplex audio complet.

87. H.281 – Protocol de control al unei camere la distanță pentru videoconferințele care utilizează standardul H.224 H.281 reprezintă standardul pentru protocolul de control al unei camere locale și la distanță pentru videoconferințele ISDN (H.320), pentru cameră (camere) cu capacitatea de rotire panoramică, înclinare și distanță focală variabilă, acționată atât manual, cât și pe bază de presetări.

Canale, lățime de bandă și conectare

88. Un minim de 6 canale pentru sistemele de videoconferință în săli care utilizează ISDN sau sisteme video care operează ca aplicație unică pe un computer personal sau un sistem de tipul unei săli mai mari trebuie să aibă capacitatea de a utiliza 3 linii ISDN. Această capacitate este necesară pentru a obține 384 kbps la 30 de cadre pe secundă. În general, cu cât lățimea de bandă a circuitelor de conexiune și capacitatea de procesare a codecului sunt mai mari, cu atât calitatea imaginii este mai bună, mai ales pe ecrane de mari dimensiuni.

89. Standarde pentru codecuri: H.261, H.263 și H.264. Funcția primară a codecului este de a comprima și decomprima semnalul video și audio. Pot fi obținute rezultate identice multiple de la un singur sistem de ieșire printr-un dispozitiv cunoscut, în mod obișnuit, sub denumirea de „amplificator de distribuție”.

90. Standardele BONDING (Bandwidth On Demand Inter-Networking Group) (numai ISDN și H.320) pentru multiplexori inversați Multiplexorii inversați combină canale individuale 56K sau 64K pentru a crea o lățime de bandă mai mare, ceea ce înseamnă o calitate a imaginii mai bună.

91. Standardul H.243 - H.320/H.323 pentru tehnologii de conectare Standardul H.243 vizează echipamentul de conectare multipunct. Echipamentul de conectare multipunct conectează toți participanții, permițând unui sistem de videoconferință să se conecteze la mai mult de două locații.

92. H.460 este un standard referitor la traversarea de către semnalele de videoconferință H.323 a barajelor de protecție (firewalls) și a conversiei adreselor de rețea (network address translation - NAT). H.460.18 și H.460.19 sunt standarde care permit dispozitivelor H.323 să facă schimb de semnale și conținut media dincolo de limitele impuse de NAT și barajele de protecție.

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019

ETAPE-CHEIE ALE UTILIZĂRII VIDEOCONFERINTELOR ÎN PROCEDURILE JUDICIARE TRANSFRONTALIERE

Etapă	Videoconferințe - în materie civilă și comercială	Videoconferințe - în materie penală	
1. Cerere privind obținerea de probe			
1.1. Actorii implicați	<p>Instanța trimite cererea</p> <p>Cererile sunt transmise direct de către instanța unde au început procedurile (denumită în continuare „instanța solicitantă”) către instanța dintr-un alt stat membru care obține probe (denumită în continuare „instanța solicitată”). Instanța solicitantă înaintează organismului central sau autorității competente din statul solicitat o cerere în vederea obținerii directe a probelor (în conformitate cu articolul 17).</p>	<p>Instanța, procurorul sau altă autoritate judiciară competentă transmite cererea</p> <p>Cererile sunt transmise direct de către instanță (denumită în continuare „instanța solicitantă”) sau de alte autorități judiciare competente (de exemplu, procurori sau centre de asistență juridică reciprocă) către autoritatea competentă a statului solicitat.</p>	
1.2. Forma cererii	<p>Formulare standard prevăzute în Regulamentul privind obținerea de probe din 2001</p> <p>Cererea trebuie înaintată utilizând formularele standard anexate la Regulamentul privind obținerea de probe din 2001. Cererea trebuie să conțină detalii, cum ar fi numele și adresa părților implicate în procedură, natura și obiectul cauzei, o descriere a modului în care se vor obține probe etc. Formularele relevante care trebuie utilizate sunt:</p> <p>Formularul A: cerere privind obținerea de probe (articolele 10 - 12);</p>	<p>Formular standard (opțional):</p> <p>Cerere privind asistența juridică reciprocă în materie penală.</p> <p>Cererile de audiere prin videoconferință conțin, pe lângă informațiile referitoare la autoritatea care a formulat cererea, obiectul și motivul</p>	

	<p>Formularul I: cerere privind obținerea directă de probe (în temeiul articolului 17);</p>	<p>cererii, acolo unde este posibil, identitatea și cetățenia persoanei implicate și, dacă este cazul, denumirea autorității judiciare și numele persoanelor care vor efectua audierea.</p> <p>Cererea trebuie să conțină și motivul pentru care nu este de dorit sau nu este posibil ca martorul sau expertul să fie prezent personal la audiere, denumirea autorității judiciare și numele persoanelor care vor efectua audierea.</p>	
<p>1.3. Înaintarea cererii</p>	<p>Formularele sunt disponibile pe site-urile Atlasului judiciar european (Rețeaua Judiciară Europeană în materie civilă și comercială).</p> <p>https://e-justice.europa.eu/content_taking_of_evidence_forms-160-ro.do</p> <p>Cererea poate fi trimisă prin poștă, curier, fax (în toate statele membre) sau e-mail (numai în 13 state membre).</p>		
<p>1.4. Răspunsul la cerere</p>	<p>1. Obținerea (indirectă) de probe de către instanța solicitată:</p> <p>Confirmare de primire: Referitor la cererile formulate în temeiul articolelor 10 - 12 (și anume cererile privind obținerea indirectă de probe), în termen de 7 zile de la primirea cererii, instanța solicitată trimite instanței solicitante o confirmare de primire, folosind formularul B din anexă.</p> <p>Formular: Pentru răspuns se utilizează formularul F, anexat la Regulamentul 1206/2001. Acesta include notificarea cu privire la data, ora, locul unde se obțin probele, precum și condițiile de participare.</p> <p>Timp: În termen de treizeci de zile, instanța solicitată trebuie să informeze instanța solicitantă dacă cererea nu poate fi acceptată sau dacă sunt necesare informații suplimentare. Notificarea se face prin intermediul formularului C, care este anexat la Regulamentul privind obținerea de probe din 2001.</p> <p>În cazul în care se acceptă, cererea trebuie executată în termen de nouăzeci de zile de la primire. În cazul în care se produce o întârziere, ar trebui utilizat formularul G pentru notificarea instanței solicitante. Dacă cererea se refuză</p>	<p>Instanța responsabilă cu soluționarea cererii va confirma primirea cererii cât mai curând posibil. Cu toate acestea, în conformitate cu Convenția privind asistența judiciară reciprocă din 2000, instanța solicitată nu are nicio obligație de confirmare a primirii cererii .</p> <p>Confirmarea de primire va fi trimisă autorității din statul membru solicitant și</p>	

	<p>(formularul H), instanța solicitată trebuie să informeze instanța solicitantă cu privire la aceasta în termen de șaizeci de zile de la primirea cererii.</p> <p>Refuzul de a utiliza videoconferința: Instanța solicitată se conformează acestei cerințe cu condiția ca aceasta să nu fie incompatibilă cu legislația statului membru al instanței solicitate sau să nu dea naștere unor dificultăți practice majore.</p>	<p>va conține numele, adresa, numărul de telefon și de fax al instanței și, dacă este posibil, numele judecătorului responsabil cu prelucrarea acesteia.</p> <p>Statul membru solicitat execută cererea de asistență judiciară de îndată ce este posibil, ținând seama</p> <p>în cea mai mare măsură posibilă de termenele procedurale sau de altă natură indicate de statul membru solicitant. Statul membru solicitant explică motivele termenelor în cauză.</p> <p>Refuzul de a utiliza videoconferința: Statul membru solicitat este de acord cu audierea prin videoconferință în măsura în care recurgerea la această metodă nu este contrară principiilor fundamentale ale dreptului său și cu condiția de a dispune de mijloacele tehnice care permit efectuarea audierii.</p>	
	<p>Cereri privind obținerea directă de probe în temeiul articolului 17:</p> <p>În termen de treizeci de zile de la primirea cererii, organismul central sau autoritatea competentă informează instanța solicitantă dacă cererea este sau nu acceptată și, eventual, în ce condiții pot fi obținute probele, completând formularul J.</p>		

	Dacă cererea se acceptă, organismul central sau autoritatea competentă poate însărcina o instanță a statului membru din care face parte să ia parte la obținerea de probe pentru a veghea la aplicarea corectă a prezentului articol și a condițiilor care au fost stabilite.		
1.5. Accesul la echipamentele pentru videoconferință	Dacă instanțele solicitate și instanțele solicitante nu au acces la mijloacele tehnice menționate anterior, astfel de mijloace pot fi procurate prin acord reciproc.	În cazul în care statul membru solicitat nu dispune de mijloacele tehnice care permit realizarea unei videoconferințe, statul membru solicitant le poate pune la dispoziția statului membru solicitat, prin acord reciproc.	
1.6. Măsurile practice care preced videoconferința	<p>1. Obținerea (indirectă) de probe de către instanța solicitată:</p> <p>Instanța solicitată: notifică instanța solicitantă și/sau părțile cu privire la data, ora, locul unde se obțin probele, precum și condițiile de participare.</p> <ul style="list-style-type: none"> - citarea martorului <p>Instanța solicitantă și instanța solicitată:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rezervarea sălii de ședință - activarea echipamentului de videoconferință (inclusiv testarea conexiunilor) - rezervarea interpreților și a personalului tehnic <p>2. Obținerea directă a probelor:</p> <p>Instanța solicitantă:</p> <ul style="list-style-type: none"> - notifică martorul cu privire la data, ora, locul unde se efectuează actul de cercetare (obținerea de probe) <p>Instanța solicitantă sau facilitatea de videoconferință (cu ajutorul organismului central sau al autorității competente):</p> <ul style="list-style-type: none"> - rezervarea sălii de ședință sau a facilității de videoconferință - activarea echipamentului de videoconferință (inclusiv testarea conexiunilor) - rezervarea interpreților și a personalului tehnic 	<p>Instanța sau altă autoritate judiciară a statului membru solicitat transmite o citație persoanei care urmează să apară în instanță în conformitate cu dreptul național.</p> <p>Instanța solicitantă și instanța solicitată sau facilitatea de videoconferință:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rezervarea sălii de ședință sau a facilității de videoconferință - activarea echipamentului de videoconferință (inclusiv testarea conexiunilor) - rezervarea interpreților și a personalului tehnic 	
	1.7. Limbi utilizate și interpretare	<p>1. Obținerea (indirectă) de probe de către instanța solicitată:</p> <p>Limba utilizată</p> <p>Va fi utilizată limba instanței solicitate.</p>	<p>Limbile utilizate</p> <p>În cerere, instanța solicitantă informează instanța solicitată cu privire la limba care va fi utilizată.</p>

		<p>Utilizarea interpreților</p> <p>La cererea instanței solicitante sau a persoanei care trebuie audiată, instanța solicitată se asigură că persoana care urmează să fie audiată este asistată de un interpret, dacă este necesar.</p> <p>2. Obținerea directă a probelor:</p> <p>Limba utilizată</p> <p>Cu respectarea condițiilor impuse de către autoritatea centrală sau autoritatea competentă, se utilizează limba instanței solicitante.</p> <p>Utilizarea interpreților</p> <p>Instanța solicitată se asigură că persoana care urmează să fie audiată este asistată de un interpret, dacă este necesar.</p>	<p>Instanța solicitantă și instanța solicitată pot solicita ca procedurile să aibă loc, în totalitate sau parțial, într-o limbă străină.</p> <p>Utilizarea interpreților</p> <p>La cererea statului membru solicitant sau a persoanei care trebuie audiată, statul membru solicitat se asigură că aceasta este asistată de un interpret, dacă este necesar.</p>
	<p>2.1. Desfășurarea audierii prin videoconferință</p>	<p>Se aplică legislația statului solicitat</p> <p>Se organizează utilizarea videoconferinței în conformitate cu dreptul statului solicitat. Cu toate acestea, instanța solicitantă poate solicita ca executarea cererii să aibă loc în conformitate cu o procedură specială prevăzută de legislația statului membru din care face parte. Instanța solicitată se conformează acestei cereri, cu condiția ca această procedură să nu fie incompatibilă cu legislația statului membru din care provine sau să nu dea naștere unor dificultăți practice majore.</p> <p>În cazul obținerii directe de probe de către instanța solicitantă în conformitate cu articolul 17, instanța solicitantă execută cererea în conformitate cu dreptul său național.</p>	<p>Se aplică legislația statului solicitant</p> <p>Se organizează utilizarea videoconferinței în conformitate cu dreptul statului solicitant. Statul solicitat respectă formalitățile și procedurile indicate în mod expres de statul solicitant, în măsura în care aceste formalități și proceduri nu sunt contrare principiilor fundamentale de drept ale statului solicitat.</p>
		<p>Refuzul de a depune mărturie</p> <p>Persoana care trebuie audiată are dreptul de a refuza acest lucru în măsura în care există dispoziții în acest sens fie în legislația dreptului solicitat, fie în legislația statului solicitant.</p> <p>Nu se dă curs cererilor pentru obținerea directă a probelor în conformitate cu articolul 17 decât dacă acest lucru poate avea loc pe bază voluntară, fără</p>	<p>Refuzul de a depune mărturie</p> <p>Persoana care trebuie audiată are dreptul de a refuza acest lucru în măsura în care există dispoziții în acest sens fie în legislația dreptului</p>

		a fi nevoie să se recurgă la măsuri de constrângere.	solicitat, fie în legislația statului solicitant. Prezența autorității judiciare a statului solicitat Audierea are loc în prezența unei autorități judiciare a statului membru solicitat, asistată, dacă este cazul, de un interpret; această autoritate este de asemenea responsabilă cu identificarea persoanei audiate și cu respectarea principiilor fundamentale de drept ale statului membru solicitat.
	2.2. Cine este responsabil cu audierea prin videoconferință	1. Obținerea (indirectă) de probe de către instanța solicitată: Instanța solicitată (instanța statului solicitat în conformitate cu articolele 10-12 din Regulamentul privind obținerea de probe din 2001) 2. Obținerea directă de probe: Instanța solicitantă (instanța statului solicitant, în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul privind obținerea de probe din 2001).	Instanța sau procurorul statului solicitant
	2.3. Costurile videoconferințelor	Instanța solicitantă trebuie să asigure rambursarea onorariilor plătite experților și interpreților, precum și organizarea videoconferinței. Executarea cererii de obținere indirectă a probelor nu ar trebui să dea naștere niciunei solicitări de rambursare a taxelor sau a cheltuielilor. Cu toate acestea, la solicitarea eventuală a instanței solicitate, instanța solicitantă ar trebui să asigure rambursarea costurilor generate de utilizarea videoconferinței.	Instanța solicitantă trebuie să asigure rambursarea onorariilor plătite experților și interpreților, precum și organizarea videoconferinței. Instanța solicitată poate renunța la rambursarea totală sau parțială a cheltuielilor.

	<p>3. Măsuri ulterioare sesiunii de videoconferință</p>	<p>1. În cererile privind obținerea indirectă de probe (și anume cele formulate în temeiul articolelor 10 - 12 din regulament), instanța solicitată trimite fără întârziere instanței solicitante documentele care prevăd executarea cererii și, după caz, înapoiază documentele primite de la instanța solicitantă. Documentele sunt însoțite de o confirmare a executării cererii prin intermediul formularului H din anexa la Regulamentul privind obținerea de probe din 2001.</p> <p>2. Obținerea directă a probelor:</p> <p>Cu excepția cazurilor în care există alte condiții impuse de către organismul central, nu sunt necesare măsuri ulterioare sesiunii de videoconferință.</p>	<p>Autoritatea judiciară a statului membru solicitat întocmește, după încheierea audierii, un proces-verbal care indică data și locul audierii, identitatea persoanei audiate, identitatea și calitatea tuturor celorlalte persoane din statul membru solicitat care au participat la audiere, toate eventualele depuneri de jurământ și condițiile tehnice în care s-a desfășurat audierea. Acest act este transmis de către autoritatea competentă a statului membru solicitat autorității competente a statului membru solicitant.</p>
--	--	--	---

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ultima actualizare: 18/01/2019